

A nosse Lluís Nomen B. e
 Que deu lo guard.

Avans que tot m'ha de perdonar el
 retràs en contestar a la seva puna he
 estat vuit dies fora i en tornar l'he troba-
 da junt amb altres coses endarrerides.

Jo crec que hauré de pesar gaire la meua
 opinió en l'afar de que em parla, però com
 que me la demana amb sinceritat i fran-
quesa, li contestaré ço que sento.

En el projecte que V. es proposa — si es que
 la lletra no es una resposta indirecta a la
 meua informació de l'altre mes, avans denega-
 nada pel meu superior al L. Nisbe — s'ende-
 vina el desengany de la Comissió i el propo-
 sit de seguir un camí que, al meu enten-
 der, hauria tingut més eficàcia que tots
 els reglaments, sense necessitat de perjudi-
 car el prestigi ni els interessos dels pocs que
 en el nostre bisbat hem de viure desem-
 penyant el càrrec de mairic.

D'acord, doncs, en que una verdadera
 associació de mairics es més oportuna per

progresar en la música sagrada que no pas
un comitè central que dicti ordres més o
menys acertades i manqui d'autoritat per
fer-les cumplir. I nota que dic manca d'
autoritat malgrat dir-me V. el contrari perquè
no val a confondre la crosca que només
serveix per les grans solemnitats amb
bastó que pega i no fa remor i que hom
sab pot trobar en els baixos d'una casa
disposat per a trencar i tot vianant dretur.

D'acord també quant al isolament i des-
empar en que ens trobem els músics d'
església, ara més que mai en el nostre bis-
bat, per la manca de criteri i la debilitat,
i tossuderia segons el cas, que comporta la
ignorancia dels nostres superiors immediats
en les panòquies on residim.

D'acord així mateix quant a la manca
de cultura musical i d'aptituds en gaire
be tots els que desempenyen aquests càrrecs.
Aquest nivell em sembla que jo el faria bai-
xar molt més que V. i tots dos fòssim cridats
a determinar-ne el grau que creguessim just.

En lo que em sembla discordar em es en la eficacia d'aquesta associació per a remeiar aquesta última necessitat que jo estimo primera.

No se si es podria comptar gaire ab el sacrifici que suposa el mobilitzar-se per assistir a aquestes conferencies, llicions, curses etc. amb la frecuencia que seria necessaria, ateses la manca de possibilitats econòmiques i l'excés d'obligacions en la major part dels interessats.

Caldría que aquesta associació sigui estructurada ab un ample sentit democràtic per tal de que tots els individus puguin mirar-se-la com cosa pròpia i no com un altre centre burocràtic despertador d'antipaties i mai inspirador de la confiança necessaria per a les iniciatives privades.

I sobre tot caldría que la direcció d'aquesta associació tingues un criteri ben ample en la elecció dels professors i conferenciantes per tal de bandejar d'una vegada tot exclusivisme en la apreciació de la religiositat de la música, causa

principal, al meu entendre, del estancament
en que es trova avui el nostre art i de que
qualsevol se senti amb suficiència no sols
per interpretar sinó per escriure, imitant
barroerament un gènere que s'ha acceptat
com modelic quan l'Església únicament
estableix com model el gregorià i no pas-
ma cap altre gènere; sols indica com menys
adequat, el del decadent teatre italià.

I prou; que potser em faria massa llarc
i amb el que he dit ja potser hi hauria
qualcom que l'hauria contrariat; però li
asseguro no haver tingut la més lleu in-
tenció de molestar a ningú i si sols de
manifestar francament el meu criteri en
l'afar que l'ocupa. Pot d'altra banda
tenir la seguretat de que soc de V. con-
sempre servidor i amic en l'art

Joan Benlliure Pl

Igualada 2 Octubre 1900